

Djúsblaðið

Nr. 2

9. apríl 2024

1. árg.

Rættvísi dómarn

Men tá ið Pilatus sá, at hann einki maktaði, men at ófriðurin heldur tók til, tók hann vatn og vaskaði sær um hendurnar, so mannamúgván sá, og segði: «Eg eri ósekur í blóðinum á hesum rættvísa manni. Síggj tit til tað!» (Matt. 27.24)

Her er talan um Jesus, tá hann stendur frammanfyri Pilatusi, og skal blíva dømdur av jødunum. Frammanundan hevur Jesus verið hjá Kajfasi, har høvuðspresturin og alt ráðið royndu at fáa rangan vitnisburð ímóti Jesusi, so at teir kundu fáa hann tiknan av døgum. Men sannleikin er, at teir funnu einki, sjálvt um nógv lygivitnir komu fram, stendur skrivað, men at endanum í hesum, komu tveir fram og søgdu, at Jesus segði, at Hann er mentur at bróta Guðs tempul niður og byggja tað upp eftir trimum døgum. Og høvuðspresturin spyr Hann um tað er satt. Men Jesus tagdi bara. So sigur høvuðspresturin aftur: “Eg svørji við hinum livandi Guð, at um tú sigur okkum, um tú ert Kristus, sonur Guðs”. Jesus svarar aftur: “Tú segði tað sjálvur”. Tá skræddi høvuðspresturin klæði síni og segði: ”Hann hevur spottað Guð”. Eftir tað spýttu teir á hann, og slógu hann, eisini undir vangan. Í tolni frammanfyri Pilatus, lýddi hann á rongu talu syndaranna, og kvírrur stóð hann og bíðaði eftir tí dómi, sum hann visti skuldi verða feldur yvir hann, og leiða hann til skurðar.

Men tað var júst ein tílíkan høvuðsprest, okkum var tørvur á: heilagur, sakleysur, reinur, skildur frá syndarum og hevjaður upp um himnarnar. Jesus sum ikki hevði gjørt eina synd í tonkum, málburði ella verki, Hann var rættvísur allur sum hann er, eins og Pilatus segði ”Eg eri ósekur í blóðinum á hesum rættvísa manni”. Fullkomiliga heilagur! Men satt er tað, at einaferð rísur tann dagur, at eisini eg skal standa frammanfyri dómstólinum. Tann dagin verður ikki tørvur á fólsum vitnum til tess at

fáa dómfelt meg. Og satt er tað: dómurin er ein ævigur deyði. Men tá verður tað, at mæti Høvuðsprestur mín, skal stíga fram millum meg og dómaran, sum er Jesus. Tá tekur hann mína søk á seg, og eg verði frík-endur, av tí at hann hina náttina gjørði seg sekan fyri dóminum. Tá skal himmalsins rættarsalur verða fyltur av lovsangsljóði; tá fyrstani dugi eg til fulnar at skilja hvat ið hendi langafríggjadagsnátt, tá ið hann tók mín dóm á seg.

Rani Hansen hevur skrivað.

Áhaldni

Eg sat frammanfyri peisina, har vit viðhvørt tendra eld fyri at njóta hitan, sum eldurin gevur frá sær. Ein tanki sum kom fyri mær, tá eg sat frammanfyri peisini, var um at vera áhaldandi. Fyri at eldurin ikki skuldi sløkna, so var eg noyddur at vera áhaldandi, við at geva eldinum brenni. Hóast eldur er í, so kann eg ikki lata eldin brenna for leingi, áðrenn eg má geva eldinum meira brenni, so at eldurin kann halda á.

Gjøgnum dagin hugsaði eg um hesa myndina við eldinum, og tað gjørdist stórt fyri mær, hvussu týðningarmikið tað er fyri okkum sum trúgvandi, at vera áhaldandi í bøn og lesnaði í orðinum, so vit mega verða fylt við andanum, og ganga í ljósinum.

Tað er eitt eg haldi vera áhugavert við hesari myndini, og tað er, at eldurin hevur brúk fyri hita, fyri at hann ikki skal sløkna. Tá kom eg at hugsa um andaligu gerningarnar. Tað er tað eldurin gevur frá sær, fyri tað brennið hann fær. Latum okkum vera verandi og áhaldandi í trúnni á Krist, sum skal gera okkum vís til frelsu. Og tá okkara eldur verður fyltur av orðinum, av hinum Heilga Anda; tá bálið brennur, so kemur hitin eisini. Tá vit eru fylt, tá skulu andans fruktir eisini koma.

Guð vælsigni teg til at fylgja Jesusi eftir, og at vera áhaldandi í bøn.

Tórleivur Atlason Rasmussen hevur skrivað.

Jesus kom fyrir at tæna okkum

“Eins og menniskjasonurin ikki er komin at verða tænaður, men at tæna og geva lív sítt sum loysigjald fyrir mong.” (Matt. 20.28)

Jesus gekk á jørðini í 33 ár, áðrenn hann fór heim aftur til faðir sín, og settist við høgru hond hansara. Hesa tíðina gjørdi Jesus nógv undur og tekin. Vit lesa um, at Jesus lekti ein haltan mann, reinsaði tíggju spítalskar menn, at Jesus vakti Lázarus upp frá deyðum, og mangt mangt annað. Jóhannes, lærusveinurin sum Jesus elskaði, skrivar í evangelií sínum, at Hann gjørdi so nógv undur og tekin, at um hann skrivaði um øll hesi undrini í bókur, so hevði heimurin ikki rúmað allar hesar bókur (Jóhs. 21.25). Man kann við øðrum orðum siga, at Jesus tændi nógvum menniskjum, meðan hann gekk her á jørðini.

Men hvat er tann størsta tænaðan, sum Jesus gjørdi her á jørð? Hví gav Guð sín einborna son til okkum, sum ikki hava uppiborið annað enn æviga glatan? Tí at Jesus skuldi tæna okkum! Jesus kom í heimin ikki fyrir “at verða tænaður, men at tæna”. Og hvussu tændi Jesus okkum? “Við at lata lív sítt sum loysigjald fyrir mong”. Hetta er tann serstaki hátturin, sum Jesus tændi okkum! At Jesus fór upp á krossin, og doyði tann ræðuligasta deyðan fyrir teg og meg. Jesus drakk vreidiskál Guðs, alla sum hon var! Og har er ikki ein tann einasti dropin eftir. Latum okkum tí ongantíð steðga við at boða krossarboðskapin, tí hann er tann einasti boðskapurin, sum kann frelsa teg! Um vit ikki trúgva á Jesu fullgjørda verk á Golgata krossi, so mugu vit sjálvi drekka vreidiskál Guðs á dómadegi. Hevur tú sett títt álit á Jesus? Hevur tú biðið Jesus reinsa teg í sínum blóði?

Eg takki Tær mín Jesus fyrir,
at tú tók mína syndabyrði.
Títt lív er nú mítt loysigjald.
Mín syndaskuld í tær er fjald!

Magni Skoradal hevur skrivað.

Við trúgv

“Við trúgv vrakaði Móses, tá ið hann var tilkomin, tað at vera kallaður dóttursonur Fáraos, og valdi heldur at tola ilt saman við fólki Guðs, enn at hava eina stutta syndanjóting, við tað at hann helt vanvirðing Krists fyri størri ríkidømi enn gripir Egyptalands; tí at hann hugdi fram móti lønini.” (Heb. 11.24-26)

Tað eru nøkur ting, sum ein trúgvandi frelst menniskja, við Guðs kraft, *vrakar, velur, virðir og vónar*.

Latum okkum fyrst leggja merki til hvat Móses **vrakaði**. Við trúgv vrakaði Móses, tað at vera kallaður dóttursonur Fáraos. Móses var abba-sonur mætasta konginum í heiminum tá í tíðini. Móses var kendur, mætur og hevði høgt status. Mong menniskju stremba eftir hesum; lívið snýr seg bert um status, men Móses vrakaði tað!

Við trúgv **vrakaði** Móses, at hava eina stutta syndanjóting. Í kongshúsinum hevði Móses alt tað, sum kundi nøkta hansara lyst og girnd, men Móses vrakaði tað.

Við trúgv **vrakaði** Móses gripir Egyptalands. Pengar og ríkidømi átti Móses, tí Egyptaland var eitt av teimum ríkastu londunum. Fyri mong snýr lívið seg um at eiga pengar, flott hús og flottan bil - ríkidømi. Men Móses vrakaði tað!

Við trúgv **valdi** Móses heldur at tola ilt saman við fólki Guðs. Jesus biður okkum taka upp krossin og fylgja Sær. Menniskju munnu háða og spotta, men vit skulu tola ilt saman við okkara brøðrum og systur.

Við trúgv **virði** Móses vanvirðing Krists fyri størri ríkidømi. Eins og ápostlarnir vóru “glaðir um at teir høvdu verið hildnir verdir at líða vanvirðing fyri navnsins skuld”, somuleiðis mugu tú og eg virða vanvirðing Krists fyri størri ríkidømi enn gripir Egyptalands!

Við trúgv **vónaði** Móses. Hann hugdi fram móti lønini. “Men trúgv er treyst í tí, sum vónað verður, sannføring um teir lutir, sum ikki eru at síggja.” (Heb. 11.1) Eitt ævigt lív heima í himli saman við okkara harra og frelsara Jesus Kristus!

Góði Heilagi Andi styrk okkum í trúnni!

Beinir Langgaard hevur skrivað.